

frie bevægelighed. Det er selvfølgelig i vores interesse, og det er det, vi arbejder for, at få slået fast, at der i de domme, der er afsagt nu, reelt ligger en tilsidesættelse af konfliktretten, og det er fuldstændig uacceptabelt. Vi arbejder med alle muligheder, herunder også muligheden for at få det op på et topmøde.

Kl. 14:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak for svaret. Så er det det andet og sidste spørgsmål fra hr. Per Clausen.

Kl. 14:50

Per Clausen (EL):

Det er nok rigtigt, at sagen er indviklet, men på en anden måde er sagen faktisk enkel. Der er nemlig efter EF-Domstolens afgørelse ingen tvivl om – efter tre afgørelser nu – at EF-Domstolen afgør, om det er det indre marked, som er afgørende, eller om det er hensynet til konfliktretten, og det er nyt.

Den danske regering og alle partier i det danske Folketing har sagt, at sådan forholdt det sig ikke. Hvis man skal være rigtig højtidelig, kan man sige, at det siden 1972 har været en forudsætning for Danmarks EF- og EU-medlemskab, at de faglige spørgsmål, arbejdsmarkedsspørgsmålene, blev løst i Danmark.

Så stiller jeg bare spørgsmålet igen til fru Anne Grete Holmsgaard: Vil SF medvirke til, at Danmark underskriver Lissabontraktaten, uden at dette problem er løst?

Kl. 14:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 14:51

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil først sige, at det nye jo ikke er, at vi har en EF-Domstol, der afsiger domme. Det er jo faktisk ikke nyt, det har ligget i traktaterne forud, og det ligger også i den nuværende traktat, vi har – det er jo sådan set Nicetraktaten.

Jeg kan ikke huske, hvem der sagde tidligere i debatten, at hvis de her domme var faldet for, lad os sige 2 år siden, er der ingen tvivl om, at der så havde været en mulighed for at lave en protokol, der knyttede sig til Lissabontraktaten. Der er imidlertid ikke noget, der gør, at en sådan protokol nødvendigvis er et stærkere middel end det at have en topmødeerklæring på området.

Vi har besluttet os for, at vi vil forfølge alle spor i det her. Der er nedsat et udvalg i øjeblikket med arbejdsmarkedets parter, som ser på muligheder. Udenrigsministeren har sagt, og det

synes jeg ikke er særlig klogt, at man koncentrerer sig om at ændre i danske regler. Det synes jeg virkelig ikke er særlig klogt. Jeg synes, man skal holde hele spektret af muligheder åbent, herunder også f.eks. at ændre i udstationeringsdirektivet, og/eller at få en topmødeerklæring. Og selvfølgelig – det kan hr. Per Clausen da ikke være tvivl om – vil vi bruge vanvittig meget krudt på at få flyttet de her grænsepæle, som vi mener at dommene sætter et forkert sted. Konfliktretten står i traktaten, den står i charteret, vi vil have den respekteret, og vi vil ikke have den undergravet.

Kl. 14:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der har meldt sig endnu en spørger. Fru Line Barfod.

Kl. 14:53

Line Barfod (EL):

Vi har igen og igen hørt, at EU er en politisk kamplads, og det er jeg fuldstændig enig i; man skal tage de politiske debatter i EU, ligesom man skal tage politiske debatter i Folketinget. Nu er der så en sag, hvor der i den grad er brug for at tage den politiske debat og få fastslået, hvad retstilstanden er, for der har hidtil været enighed om én retstilstand, og nu kommer EF-Domstolen og siger, at retstilstanden er en helt anden, at vi ikke selv kan bestemme konfliktretten, at vi ikke selv kan bestemme, hvilke vilkår folk skal arbejde under.

Hvorfor vil SF så ikke sikre, at vi får taget den politiske kamp i EU, at vi får sikret konfliktretten, som er afgørende? Det er jo det, som SF's søsterparti i Sverige har krævet, og det er det, den europæiske fagbevægelse har krævet. Derfor vil jeg gerne høre et klart svar fra SF's ordfører på: Vil SF kræve, at vi får afklaret det her fuldstændig fundamentale spørgsmål, før SF siger ja til at ratificere Lissabontraktaten?

Kl. 14:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:54

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Så vidt jeg kan se, er der ikke noget, der gør, at det er en bedre løsning at få en protokol ind i Lissabontraktaten, hvilket Enhedslisten også godt ved er en umulighed, men som Enhedslisten synes er en god strategi, fordi man gerne vil undgå overhovedet at få Lissabontraktaten. Men jeg kan ikke se, hvorfor den strategi sagligt set skulle være en bedre end en strategi, der indebærer, at vi vil se på, hvad der skal ændres, og